

Phẩm 3: GIÁNG THAI

*Khi ở cung Đâu-thuật
Dùng mắt trời nhìn khắp
Thấy chúng sinh khổ não
Nhớ lại lời thề xưa:
Vốn nguyện an chúng sinh
Nhiều kiếp khổ cầu Phật
Đời đời gặp gian nan
Không chán, gieo cội đức.
Thờ kính là bậc nhất
Từ phát tâm đến nay
Dem vàng bố thí khắp
Tay tuệ thí thành đức
Các thí từ lúc đầu
Người nghe liền nổi óc
Thân, chân, tay, đầu, mắt
Vợ con rất thương yêu
Sửa soạn các voi, ngựa
Xe báu rèm chân châu...
Nếu nhóm họp ở đây
Đất cũng không chứa hết!
Tiếng khuyên thí như sấm
Như trời đổ mưa dầm
Nhiều kiếp dùng nước tuệ
Thấm nhuần các chúng sinh.
Thí ao bơ, sông sữa
Núi phước, tô như suối
Nào mật, đường ngọt khối
Bày đầy khắp trên đất
Không trái ý người xin,
Cho hết không từ ai
Nước rửa tay người nhận
Giống như nước bốn biển.
Thờ minh sư, cha mẹ
Tâm Từ đủ thức dâng
Bố thí không giới hạn
Thành thí độ vô cực.
Sinh đâu cũng giữ giới
Thà chết không phá giới
Cạo tóc làm Sa-môn
Tóc chất hơn núi cao.
Sinh lên trời ngũ dục
Gặp khi mạng lâm chung
Chẳng động, phá giới cấm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đủ giới, độ vô cùng.
Sinh được đấng tự do
Chưa từng thí kẻ ác
Cắt đầu, mắt, tay, chân
Tâm định được nhẫn nhục.
Tâm ngộ phát cầu Phật
Tiến kịp chín kiếp qua
Nên trước Di-lặc thấy
Mạnh mẽ vượt lên trước.
Ham ưa pháp sâu mầu
Do thân thọ nghĩa tuệ
Vào lửa, gieo xuống núi
Kim đâm khắp cả thân
Mười tám pháp trí tuệ
Vâng làm không bỏ bê
Hiểu rõ tất cả nguồn
Trí độ không bờ bến,
Thí, giới, nhẫn, tấn, định
Trí tuệ, sông biển sâu
Từ bi thương chúng sinh
Thành vui mừng sáng lòa!
Chân lông nhiều ánh sáng
Sáng động Đâu-thuật cung
Các trời hoai nghi nhóm
Cung kính lễ Bồ-tát.

Túc thời các thứ tiếng trống vàng
Mặc tư phú và bảy giác trừ
Ai muốn cùng ta hàng thế gian
Thì mới khách pháp hội cùng nhau
Cho nên mời thỉnh hội khách pháp.
Ánh từ Đâu-thuật chiếu bốn phương
Khắp các cồn bãi cõi Diêm-phù
Liền sắc quan hầu Khanh Nguyệt Mãn
“Người biết đại quốc vương thế gian

Nước nào thác sinh được
Không trái phép tắc xưa
Hạ gặp gỡ Bồ-tát.”
Vâng theo lời Phật dạy
Đáp rằng: “Xin Thánh, nghe
Có tôn vương giàu có
Có vua tên Thiện Cầu
Làm chủ thành Vương xá
Đứng đầu thành Ba-nại,
Vua tên là Thiện Mãn
Vua nước Kiệt trăm tài

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sào, vua nước Uất thiên
Lưu Sinh vua Quang Diễm
Lại vua tên Dũng Võ
Con của vua Thiện Tý
Lại tên vua Bạch Tuyết

Tám vị vua này rất nổi tiếng
Chẳng hay có thể thác sinh không?”
Rằng: “Có vua nào nhớ không chánh?”
Lại quán tất cả người chân chánh
Nghĩ suy giây lát lại thưa: “Có!
Dòng vua Chuyển luân khi hưng thịnh
Vua cuối cùng tên là Sư Tử
Con tên Bạch Tịnh trong họ Thích.”

“Tốt thay! Vừa ý Ta
Nên thác sinh làm con.
Vua Bạch Tịnh trên hết
Hoàng hậu bậc anh thư
Ở trong các thành, áp
Ca-tỳ-la vượt trên.
Nay Ta sinh xuống đó
Đem thiện cho thế gian
Dạy chúng sinh chánh pháp
Mở gông cùm dục tham
Phá tan ngục sinh tử.
Mở bày nẻo vô vi
Bày chúng sinh phương tiện
Khiến thoát ngục sinh tử
Các vị ai muốn vui
Lìa khổ, diệt độ an
Muốn tự mình thoát khổ
Hãy cùng Ta xuống trần.”
Tuyên nói xong pháp đó
Liền rời cung Đâu-thuật
Hiển hiện khắp nơi biết
Voi trắng như núi bạc
Bồ-tát cỡi voi chúa
Như nhật chiếu mây trắng
Các trời mưa tấu nhạc
Mưa khắp hoa đủ màu
Hạt châu sáng mặt trời
Ánh sáng chiếu cung vua.
Khi giáng thân hạ sinh
Hiện điềm rất nhiệm mầu.
Bồ-tát giáng vào thai
Như nhận ở vực sâu

Như mùa thu trăng tỏ
Như voi ở ao hoa
Vàng dương sáng rực rỡ
Trăng ví đường châu sáng.
Bồ-tát không thể dụ
Chỉ đây đủ phước lành
Đã nhập thai hoàng hậu
Đất rung chuyển sáu lần
Giống như thuyền trên sông
Tiếng sấm nổ trên không
Biển, ao khẽ rung động
Các dòng nước lắng trong.
Các trời trên không trung
Hoa giăng như trướng phủ
Khen ngợi vui hơn hở
Thần đất cười hân hoan
Các hoa đều nở tươi
Đất đai không gồ ghề
Thần cây thấy các hoa
Nở rộ như mắt nhìn
Ma vương yêu tham dục
Nên héo sâu tái tê.

Hoàng hậu mơ màng chợt tỉnh mộng
Các căn vắng lặng vui hơn hở
Mắt nhìn bốn phía xem xét khắp
Mặt ngọc vui mừng như hoa sen
Tâu vua: “Xin hãy lắng lòng nghe
Điều thấy trong mộng rất tốt lành
Voi đầu đàn màu trắng sáu ngà
Bỗng nhiên lại đến trước mặt thiếp.”

Vua nghe mộng hoàng hậu
Vừa mừng lại vừa nghi
Liên mời Phạm chí đoán
Nói điềm mộng đã thấy.
Nghe rồi, thầy đoán mộng
Suy nghĩ bèn tâu rằng:
“Theo sách vở đoán mộng
Xin lắng nghe kỹ càng

Hoàng hậu mơ mặt trời vào bụng
Nhân đó thọ thai sinh bé trai
Như mặt trời chiếu khắp mặt đất
Người này đức hạnh, chủ mười phương
Mộng thấy trăng tròn và các sao
Chiếu bụng hoàng hậu mà mang thai
Sinh con Thánh đức xoay bánh vàng

Chánh pháp trị vì cả bốn phương.

*Bà mơ thấy voi trắng
Đi vào hông bên phải
Bé trai không vết bẩn
Trời, người cúi đầu lễ
Tất cả thấy đều biết
Đã sinh ắt thành Phật.
Theo điển xưa, sám Thánh
Hậu mơ thấy voi trắng
Sẽ sinh con Thánh quý
Đạo bước chốn thần tiên
Cứ theo quẻ mà đoán
Ắt làm Thầy trời người,
Chỉ có hai con đường
Tại gia làm Thánh vương
Xuất gia cạo râu tóc
Thành Phật, Thầy các Thánh.”
Mừng thầy đoán mộng kỹ
Theo ý ban cho vàng
Vương hậu nghe rất vui
Tâu với vua việc lành:
“Từ mộng ấy về sau
Vui như uống cam lộ
Trong tâm dứt điềm ác
Chỉ ưa các điềm lành
Không ưa áo quý báu
Chỉ thích mặc đơn sơ
Không ham quạt trần quý
Ưa sương sạch, gió lành,
Chán ngán cảnh năm dục
Ưa thọ pháp chánh chân
Sáu căn không còn đắm
Sắc, thanh, hương, vị, xúc,
Chẳng còn ưa cung thất
Ý muốn đạo xem vườn.”
Tâu vua như thế rồi
Nhà vua liền đáp rằng:
“Tùy ý thích của khanh.”
Nhà vua cùng theo ra
Cho đến các nhân dân.
Vườn cây hoa mát mẻ
Hậu thấy trong thân thể
Như ánh trăng trên nước
Ở thai không nhớ bẩn
Xe lưu ly hoa vàng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mười thấng các căn đũ
Nhìn như hạt châu sáng
Bà biết lúc sinh đến
Vào hoa viên ngoạn du
Vườn hoa sạch tinh khôi
Các Thần tiên vân tập.*

M